25ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6718 — 9 ՓԵՏՐՈՒԱՐ 1908 — ՇԱԲԱԹ — 19 ՄՈՒՀԱՐՐԷՄ 1326 — 22 Février 1908 — 25me année № 6718

«ԱՐՆԻԵԼՔ»
ՏՂԻ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Գ. ՓՈՂՈՑ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 80 Դրս.
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 45 »
ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 108 »
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 60 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 25 Շրէ.
» » » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 30 »
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ԵԱՒԵՐԸ ՄԵՐ ՎՐԱՑ

ԱՐԵՒԵԼՔ

10 ՓԱՐԱ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 PARAS

صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعلیه غلطه

"ARÉVELK,"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur - Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Constple, Galata

ԻԹԱՆ ՄԱՔՍ
ՍՒ
ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐ

Քարոյականը արեւելեան եկեղեցիներուն մէջ. — Սեռական կեանքը. — Ծուլութիւն, շողոքորթութիւն, կեղծաւորութիւն եւ կրօնական կեանքին անկումը. — Երկրորդ դասը. — Քրիստոնէական եկեղեցին Ա. դարերուն մէջ. — Արեւելեան եւ Արեւմտեան եկեղեցիներուն բաժանման պատճառը. — Դ. եւ Ե. դարերուն Քրիստոնէական եկեղեցւոյ մեծ հայրերը եւ արիոսականութիւն. — Եկեղեցական երգեր եւ երաժշտութիւն:

Արեւելեան ժողովուրդները ունին է՛ ինչ իրենց քարոյական հասարակութեան սկզբունքները: Սխալ է պնդել, կ՛ըսէ իշխան Մաքս, որ արեւելցիները աւելի վատասիրտ են քան Եւրոպացիները: Ս. Գրոց մէջ նահապետները քաղմակին էին, ինչպէս Դաւիթ, Սողոման եւայլն: Բազմակնութիւնը արեւելեան ազգերուն յատուկ ընդհանուր ազօրութիւն մըն է եւ նոյն իսկ Ս. Գրոց մէջ այդ ազօրութիւնը Հին-կտակարանի օրէնքներուն նուիրագործուած է: Թէեւ արեւելեան եկեղեցիներու վանականներուն մէջ սեռական անհակէտով անկում մը նշմարելի է, բայց արեւմտեան կամ եւրոպական ազգերն ու վանականները անհամեմատ աւելի ազակատած են: Այս պատճառու կ՛ըսէ իշխան հեղինակը. «Երբ արեւելցի մը Եւրոպա կուգայ ու հոն տիրող սեռական քարոյական չափազանցութեանց, պռոնզկութեան եւ անամօթութեան վերահասու կ՛ըլլայ՝ օրինակ Բարիզի ու Լոնտոնի մէջ, ապստիկ կը զայրանայ եւ կը գայթակղի. այդպէսի անբարոյական տարաբաներ ան ո՛չ իր ծննդավայրին մէջ տեսած է եւ ոչ ալ լսած կրնայ ըլլալ»: Ուտելու եւ խմելու կամ զեղումներու տեսակէտով ալ արեւելցին չատ հետ կը մնայ արեւմտցիէն: Արեւելցիները գինի կամ թուլամորթութիւնը գործնական կեանքի, առեւտրական ձեռնարկութեանց միջոցին զօրեղ կամք չեն ցուցներ անոնք: «Արեւելցիները գուած են մարդկային քաղաքակրթութեան ամէնէն բարձր բարիքները»: Արեւելքը եղած է կրօնի, գիտութեան, գեղարուեստի ճարտարագործութեան օրրան. բայց նեղբտացին այս բարիքները մնացած զարգացած է կ՛ըսէ հեղինակը: Արեւելցին ամէն ինչ Աստուծոյ վրայ կը ձգէ իր ամենօրեայ գործառնութեանց միջոցին եւ չգչտատիր նոյն իսկ հետաքրքրութեանց դէմ պայքարելու, յայտարարելով որ եթէ Աստուած չուզէ իրենք չեն մեռնիր՝ ի՛նչ վիճակի մէջ ալ ըլլան:

Եկեղեցական եւ դաստիարակ խնդիրներու մէջ ալ յաճախ արեւելցիները այս անտարբերութիւնն ու թուլամորթութիւնը ցուցաբերած են: Այսպէս օրինակ բիւզանդացիներուն ժամանակ, մանաւանդ պատկերապաշտութեան եւ պատկերամարտութեան վանականները, բիւզանդական տիրապետներու ձգտումներուն հակառակ, երբեմն պատկերապաշտները նզոված են, երբեմն պատկերամարտները եւ իրենք սեփական համոզումէ զուրկ եղած են: Իշխան Մաքս արեւելցիներու աւանդական հիւրասիրութիւնը գովելէն ետքը, կը պախարակէ անոնց չաղաջրութիւնն ու կեղծաւորութիւնը. «Բդեշն Ս. Գրոց մէջ խոբեբայութիւն մը օրինակները կը յիշեցնի: Աբբահամ կինը կ՛ուրանայ եւ իր քոյրը կը հռչարի, Յակոբ իր հայրը կը խաբէ՝ առնոր օրհնութիւնը առնելու համար, Յակոբ եւ Լաբան իրար կը խաբեն եւայլն: Այս արարքները չեն դատապարտուիր. ընդհակառակը իրը արեւելեան կեանքի բնականութիւն ընդունուած կը համարուին: Արեւելցին, հեղինակի կարծիքով, ճշմարտախօսութեան մասին բոլորովին տարբեր գաղափար ունի: Արեւելցիներուն համար ո՛չ թէ խօսքի մը կամ վկայութեան մը ճշմարտութիւնն է էական, այլ անոր ընդունելի տպաւորութիւնը իր չահերուն տեսակէտով: «Արեւելցին կ՛ըսէ հեղինակը, կը կարծէ որ եւրոպացին կատարեալ ապուշ մըն է, քանի որ ան կը քարոզէ թէ մարդ միշտ անկեղծ եւ ճշմարտախօս ըլլալու է»: Հեղինակը իր այս ըսածին ճշմարտութիւնը ապացուցանելու համար յառաջ կը բերէ հայ-կաթոլիկ քահանայի մը՝ Երասպիեի մը ուղղած խօսքերը. «Ձեր բարոյականը մերինէն բոլորովին տարբեր է: Դուք կ՛ըսէք որ սուտը մէկ մնդք է, մենք այս խնդրի մասին ուրիշ ըմբռնում ունինք: Ես կը խոստովանիմ որ սուտ խօսիլ՝ միմիայն սեռելու համար՝ մեղք է, բայց երբ մարդ սուտ կը խօսի չոհ մը ապահովելու համար, այն ատեն խնդիրը կը փոխուի»: կը ցաւինք որ այս և նման գեղար միւաքներուն հեղինակը հայ-կաթոլիկ եբեց մըն է, բայց ամէն պարագայի մէջ չենք կրնար չնչեշատել նաեւ այն իրողութիւնը թէ «նպատակը կ՛արդարացնէ միջոցները» անբարոյացուցիչ սկզբունքին և պատճառադիտութեան (casuistique) պէս ապականացուցիչ վարդապետութեանց հիմնադիրներն ու գործադիրները արեւելեան վանականներ չեղան, այլ արեւմտեանները: Հեղինակը արեւելեան եկեղեցիներու հոգեւոր պետերուն այս անվտանգ լիութիւնը պատճառ կը համարի կաթոլիկ եկեղեցական միութեան համար ըրած ջանքերուն անպատուղ ելքերուն:

Արեւելեան եկեղեցիներուն հետեւողներուն աւրիշ մէկ մեծ թերութիւնն ալ ընչաքաղութիւնը, բարոյական և կրօնական գաղափարներէն զուրկ ըլլալը կը համարի հեղինակը: Այս չահամօրական ձգտումներուն պատճառով չատ մը արեւելցիներ իրենց չահերուն նայելով, եկեղեցին կամ դասատութիւնը կը փոխեն: «Աստուք գաղափար իսկ չունին երջանիկ ընտ նկեղեցին» ասելն: Նիւթապաշտ էին արդէն հին Իսրայէլացիները և Հին Կտակարանի մարգարէութեան մէջ միայն գասպարապատական ձգտում մը կը նկատուի: Նիւթապաշտ են նաև այժմեան արեւելեան քրիստոնեաները: Հեղինակը արեւելեան եկեղեցիներու կրօնական և բարոյական կացութեան վրայ ընդհանուր ակնարկ մը ձգելէն ետքը համեմատութիւն մը կ՛ընէ Իսրայէլի ժողովուրդին և արեւելեան եկեղեցիներուն միջեւ և կը յայտարարէ որ անոնք թէև Մեսսիային ծնութեան և քրիստոնէութեան համար չատ մեծ ծառայութիւններ մատուցած են, բայց այժմ այլեւս անպատուղ դարձած են և որ և է ազդեցութիւն չունին ո՛չ կաթոլիկ և ոչ ալ բողոքական եկեղեցիներուն վրայ: Աւսլ կ՛աւարտի իշխան Մաքսին գրքին ներածական բաժինը և կը սկսի Բ. Խլուխը:

Արեւելեան եկեղեցիներուն սկզբնական ուսուցիչները. — Քրիստոնէութեան նախնական դարերուն մէջ արեւելեան և արեւմտեան եկեղեցիներու բաժանումը գոյութիւն չունէր: Մէկեն աստիճան մը միայն լեզուի մէջ քրիստոնէութիւնը տարածուած ըլլալով, արեւելեան եկեղեցիներու հոգեւոր պետերուն այս անվտանգ լիութիւնը պատճառ կը համարի կաթոլիկ եկեղեցական միութեան համար ըրած ջանքերուն անպատուղ ելքերուն:

Արեւելեան եկեղեցիներուն հետեւողներուն աւրիշ մէկ մեծ թերութիւնն ալ ընչաքաղութիւնը, բարոյական և կրօնական գաղափարներէն զուրկ ըլլալը կը համարի հեղինակը: Այս չահամօրական ձգտումներուն պատճառով չատ մը արեւելցիներ իրենց չահերուն նայելով, եկեղեցին կամ դասատութիւնը կը փոխեն: «Աստուք գաղափար իսկ չունին երջանիկ ընտ նկեղեցին» ասելն: Նիւթապաշտ էին արդէն հին Իսրայէլացիները և Հին Կտակարանի մարգարէութեան մէջ միայն գասպարապատական ձգտում մը կը նկատուի: Նիւթապաշտ են նաև այժմեան արեւելեան քրիստոնեաները: Հեղինակը արեւելեան եկեղեցիներու կրօնական և բարոյական կացութեան վրայ ընդհանուր ակնարկ մը ձգելէն ետքը համեմատութիւն մը կ՛ընէ Իսրայէլի ժողովուրդին և արեւելեան եկեղեցիներուն միջեւ և կը յայտարարէ որ անոնք թէև Մեսսիային ծնութեան և քրիստոնէութեան համար չատ մեծ ծառայութիւններ մատուցած են, բայց այժմ այլեւս անպատուղ դարձած են և որ և է ազդեցութիւն չունին ո՛չ կաթոլիկ և ոչ ալ բողոքական եկեղեցիներուն վրայ: Աւսլ կ՛աւարտի իշխան Մաքսին գրքին ներածական բաժինը և կը սկսի Բ. Խլուխը:

Արեւելեան եկեղեցիներուն սկզբնական ուսուցիչները. — Քրիստոնէութեան նախնական դարերուն մէջ արեւելեան և արեւմտեան եկեղեցիներու բաժանումը գոյութիւն չունէր: Մէկեն աստիճան մը միայն լեզուի մէջ քրիստոնէութիւնը տարածուելով պատճառով Քրիստոսի վարդապետութիւնը: Բնական էր որ այս քաղաքին մէջ քրիստոնէական գիտութեան և աստուածաբանութեան առաջին դպրոցը հիմնուէր: Կրեմէս Աղեքսանդրացին հիմնեց զայն և Որոգինէս հին դարերու ամէնէն մեծ գիտնականն ու մեկնաբանը, զարգացուց ու կազմակերպեց զայն յատնական փիլիսոփայութեան ազդեցութեան տակ: Գ. դարուն մէջ Աղեքսանդրիոյ դպրոցին քով սկսաւ ծնդկիլ քրիստոնէական հեղինակ դպրոց մը, Անտիոքի դպրոցը: Այս երկու դպրոցներուն մեկնաբանական ուղղութիւնները իրարմէ կը զանազանուէին անով որ Աղեքսանդրացիք Որոգինէսի հետեւելով Ս. Գիրքը խորհրդապաշտական և այլաբանական տեսակէտներով կը մեկնէին, մինչ Անտիոքացիք աւելի բնական և բանական մեկնութիւնը ճամբան բռնած էին: Այսպէս կազմակերպուեցաւ քրիստոնէական եկեղեցին առաջին երեք դարերուն մէջ, չարունակ պայքարելով հեթանոսական կրօններուն և փիլիսոփայական դրութիւններուն հետ:

Արեւելեան և արեւմտեան եկեղեցիներուն բաժանումը կը սկսի Դ. դարէն: Բաժանման բուն պատճառը կոստանդին Մեծի Հռոմէական կայսրութեան մայրաքաղաքը Հռոմէ կ. Պոլիս փոխագրելն էր: Արեւմտեան կայսրութեան մէջ Հռոմէ գործունէութիւնը տարին մէկ կամ, առ առաւելն երկու անգամ ընելու է:

ՈՒՍՈՒՄ ԵՒ ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ
ԳՈՐՈՑ ԵՒ ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ

Դ.

Բայց ժամ է որ ակնարկ մը նետենք, խմբովին, մեր առևտրական և արհեստական ապրելակերպին, անյաղթելի թեանց և ձախողութեանց վրայ, և առանց յուսահատելու ընենք ինքզինքնիս այն հարցումը՝ որպէս զի կարենանք իրենց բնական կրից համաձայն արեւտուր մը գործել:»(2)

Ասկէ զատ, Գ. որ Մօլինարի խոսքեր գէշ գաղափար ունի հանրային բարեգործական հաստատութեանց վրայ:— «Կ՛ուզէք, կ՛ըսէ, 100,000 ֆրանկի գումար մը հրամայել, չարաճանչելու համար ձեր բարեգործութիւնները: Նախ, մէկդի կը թողուք հանրային անկեվանոցները (hospices publics) և աղքատախնամները (bureaux de bienfaisance): Զանոնք մէկդի կը թողուք այն պատճառու որ բարեգործութիւն ունեցած էք քիչ մը ուսումնասիրելու անհետաքրքրութիւնը և դիտէք որ հաճոյքին բարեգործութիւնը սուղ է և գէշ: (la charité publique est chère et mauvaise). որովհետեւ դիտէք որ ձեր հրամայքին խոշոր մէկ մասը վարչութեան և չէնքերու ծախքերովը պիտի սպառի և թէ միւս մասը, խիստ հատուածաբար, պիտի բաշխուի թշուառութիւն աւելցնելու յատուկ կերպով մը՝ զոյն պակեցնելու տեղ:»(3)

Վերադառնալով Թուռկոլ-Սըզնէօլի, կը գանենք նաեւ չատ իրաւացի դիտողութիւն մը զոր ան կ՛ընէ հանրային բարեգործութեամբ զբաղող անձանց վրայ, և անոնց նկատմամբ ընդհանրապէս յուղագրար մը ունենալը կը յայտնէ. «Ընդհանուրին կարծիքը դիւրութեամբ նպատաւոր կ՛ըլլայ այն անձանց նկատմամբ՝ որ իրենց աշխատասիրութեան և անձնազոհութեան օգնել, նոյն իսկ երբ ի վնաս ուրիշին ըլլայ: Սակայն այդ անձինք ենթակայ են մարդկային բնութեան բոլոր տկարութեանցը, ընչաքաղցութեան, հպարտութեան, ուրիշներու վրայ իշխելու փափաքին. այդ անձինք այնքան աւելի չատ ենթատուած են պարտադանդ գործելու որքան հանրութեան անհատապաղ ներդամութիւնը ձեռնտու կ՛ըլլայ տրապանքի մը, որ կը ծածկէ անոնց բոլոր չանցանքը:»(4)

Վերջապէս, աւելի չերկարելու համար, պիտի եզրակացնենք ըսելով թէ հայ համայնքը օ՛չ այնքան հարուստ է ինչքով և ուսումնականներով, ո՛չ այնքան չատ բեղմնաւոր և յոլող առեւտուրի չէնքեր մը կ՛անցընէ, ո՛չ այնքան չատ ապահով է իր գործի տէր մարդոց կեսարեալ խնամութեանը, լուսաւոր չրջահայեացութեանը, պատասխանատուութեան մասին բոլորովին գիտակցութեանը, որպէս զի մեր համայնքը — կ՛ըսեմ — թեթեւաբար, սրտի պզտ զեղմամբ մը, գութի պզտ չարժմամբ մը, անմիջական համբաւ հանելու անհամբեր եռանդութեամբ մը կարենայ, ասկէ վերջ, բաշխել իր աւելորդ դրամը, նուիրել կամ կտակել առանց երկայն և լուրջ խորհրդածութեան, առանց խրատ հարցնելու իրմէ աւելի կարդացեալ, առանց նկատելու հրապարակագիրներու ուսումնասիրութիւնները՝ որոնք յաճախ հիմնուած կ՛ըլլան օրուան ամէնէն կարեւոր և ամէնէն ռուիպղական պէտքին վրայ:

Արդ, այսօր, այս վայրկեանիս, չկայ աւելի ռուիպղական պէտք մը քան ուսումն ու դպրոցը: Եթէ չանդրադառնանք և չտեսնենք, առեւտրական աւելի մեծ ձախողութիւններ պիտի կարենային անհետ մըն ալ մեր ականջներուն հնչեցնել ապերախտ անյաղթութեանց դասը, աներեւակայելի անհանգիստներու ըսելիք, որոնց ամէնքն ալ հետեւանք պիտի ըլլային անմտութեան, անպատասխանատուութեան և անգիտակցութեան: Հիւանդանոցներն ալ, օրերս նոցներն ալ, աղքատախնամներն ալ մեծ պէտք ունին նպաստի և օգնութեան, ու ասոնց պէտքերը օր օրի կ՛աճին, օր ըստ օրէ աւելի դժուար կը հոգացուին:

Կը թողնենք ուրիշ խնդրին լուծումը իւրաքանչիւր բարեգործ դասակարգերուն մէջ ուր Թշուառութիւնը անտեղացուցած չէ մարդիկը— որ պատրաստ չըլլայ ամէն զոհազոհութիւն ընելու, աղէկ դաստիարակութեան մը բարիքը տալու համար իր ազգը: Ո՞ր ընտանիքի հայն է որ կծծութիւն կ՛ընէ (lésiner) երբ խնդիր է իր տղաքն օժտել պիտանի ծանօթութիւններով՝ որպէս զի կարենան իրենց քնական կրից համաձայն արեւտուր մը գործել:»(2)

Ասկէ զատ, Գ. որ Մօլինարի խոսքեր գէշ գաղափար ունի հանրային բարեգործական հաստատութեանց վրայ:— «Կ՛ուզէք, կ՛ըսէ, 100,000 ֆրանկի գումար մը հրամայել, չարաճանչելու համար ձեր բարեգործութիւնները: Նախ, մէկդի կը թողուք հանրային անկեվանոցները (hospices publics) և աղքատախնամները (bureaux de bienfaisance): Զանոնք մէկդի կը թողուք այն պատճառու որ բարեգործութիւն ունեցած էք քիչ մը ուսումնասիրելու անհետաքրքրութիւնը և դիտէք որ հաճոյքին բարեգործութիւնը սուղ է և գէշ: (la charité publique est chère et mauvaise). որովհետեւ դիտէք որ ձեր հրամայքին խոշոր մէկ մասը վարչութեան և չէնքերու ծախքերովը պիտի սպառի և թէ միւս մասը, խիստ հատուածաբար, պիտի բաշխուի թշուառութիւն աւելցնելու յատուկ կերպով մը՝ զոյն պակեցնելու տեղ:»(3)

Վերադառնալով Թուռկոլ-Սըզնէօլի, կը գանենք նաեւ չատ իրաւացի դիտողութիւն մը զոր ան կ՛ընէ հանրային բարեգործութեամբ զբաղող անձանց վրայ, և անոնց նկատմամբ ընդհանրապէս յուղագրար մը ունենալը կը յայտնէ. «Ընդհանուրին կարծիքը դիւրութեամբ նպատաւոր կ՛ըլլայ այն անձանց նկատմամբ՝ որ իրենց աշխատասիրութեան և անձնազոհութեան օգնել, նոյն իսկ երբ ի վնաս ուրիշին ըլլայ: Սակայն այդ անձինք ենթակայ են մարդկային բնութեան բոլոր տկարութեանցը, ընչաքաղցութեան, հպարտութեան, ուրիշներու վրայ իշխելու փափաքին. այդ անձինք այնքան աւելի չատ ենթատուած են պարտադանդ գործելու որքան հանրութեան անհատապաղ ներդամութիւնը ձեռնտու կ՛ըլլայ տրապանքի մը, որ կը ծածկէ անոնց բոլոր չանցանքը:»(4)

Վերջապէս, աւելի չերկարելու համար, պիտի եզրակացնենք ըսելով թէ հայ համայնքը օ՛չ այնքան հարուստ է ինչքով և ուսումնականներով, ո՛չ այնքան չատ բեղմնաւոր և յոլող առեւտուրի չէնքեր մը կ՛անցընէ, ո՛չ այնքան չատ ապահով է իր գործի տէր մարդոց կեսարեալ խնամութեանը, լուսաւոր չրջահայեացութեանը, պատասխանատուութեան մասին բոլորովին գիտակցութեանը, որպէս զի մեր համայնքը — կ՛ըսեմ — թեթեւաբար, սրտի պզտ զեղմամբ մը, գութի պզտ չարժմամբ մը, անմիջական համբաւ հանելու անհամբեր եռանդութեամբ մը կարենայ, ասկէ վերջ, բաշխել իր աւելորդ դրամը, նուիրել կամ կտակել առանց երկայն և լուրջ խորհրդածութեան, առանց խրատ հարցնելու իրմէ աւելի կարդացեալ, առանց նկատելու հրապարակագիրներու ուսումնասիրութիւնները՝ որոնք յաճախ հիմնուած կ՛ըլլան օրուան ամէնէն կարեւոր և ամէնէն ռուիպղական պէտքին վրայ:

Արդ, այսօր, այս վայրկեանիս, չկայ աւելի ռուիպղական պէտք մը քան ուսումն ու դպրոցը: Եթէ չանդրադառնանք և չտեսնենք, առեւտրական աւելի մեծ ձախողութիւններ պիտի կարենային անհետ մըն ալ մեր ականջներուն հնչեցնել ապերախտ անյաղթութեանց դասը, անհեր

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԱՀՎԱՆ 25-ԱՄՅԱԿԸ

Ինչպես հայտնի է, այս տարի լրանում է հայ մեծ նկարչի մահվան 25-ամյակը։ Այդ առթիվ Հայ արվեստի բարեկամների ընկերությունը որոշել է կազմակերպել Այվազովսկու ստեղծագործությունների ցուցահանդես։ Ցուցահանդեսի համար հավաքվում են Այվազովսկու նկարները, որոնք գտնվում են մասնավոր անձանց մոտ։ Ցուցահանդեսը կբացվի մարտի 1-ին։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՏՐՈՆ

Ինչպես հայտնի է, Ռուսաստանի հայ դերասանների ընկերությունը որոշել է Թիֆլիսում հիմնել հայկական թատրոն։ Թատրոնի համար շինվելու է մի նոր շենք։ Ներկայումս ընկերությունը հավաքում է նյութական միջոցներ։ Ընկերության վարչությունը դիմել է Թիֆլիսի քաղաքային վարչությանը՝ խնդրելով, որ վերջինս հատկացնի թատրոնի համար մի հարմար տեղ։

ՀԱՅ ԳՐՈՂ ՄԱՀՎԱՆ 25-ԱՄՅԱԿԸ

Հայ գրող Ալեքսանդր Շիրվանզադեի մահվան 25-ամյակը նշելու համար Հայ դերասանների ընկերությունը որոշել է կազմակերպել հանդիսություն։ Հանդիսության ժամանակ պետք է ներկայացվի Շիրվանզադեի «Պատվի համար» կատակերգությունը

ՆՈՐԱՅԻՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԱՆԼՕՂԱՑԻ ԵՒ ԴԱՏԱՐԱՆԱՅԻՆ

ԿՂԶՄՎԱԾ

ՀԱՐՑԱԿ

Հրատարակուած արդի տիպի ամեն տեսակ գեղ եւ բերդատիպ մետաղեայ կղզմներ, որոնք ունին ամենայն ապահովութիւն եւ կարող են դիմանալ ամենամեծ ճնշման։ Կղզմները կը պատրաստուին ըստ պատուիրութեան ամենայն չափերով եւ ձեւերով։ Կղզմներ կը պատրաստուին նաեւ ամենայն տեսակ գրասենեակներու, գանձարանների, դրամատուներու եւ այլ հաստատութիւններու համար։ Կղզմներ կը պատրաստուին նաեւ ամենայն տեսակ գրասենեակներու, գանձարանների, դրամատուներու եւ այլ հաստատութիւններու համար։

Նորաձեւ

ԱՆԼՕՂՑԻ ԵՒ ԴԱՏԱՐԱՆԱՅԻՆ

ԿՂԶՄՎԱԾ

ՀԱՐՑԱԿ

Հրատարակուած արդի տիպի ամեն տեսակ գեղ եւ բերդատիպ մետաղեայ կղզմներ, որոնք ունին ամենայն ապահովութիւն եւ կարող են դիմանալ ամենամեծ ճնշման։ Կղզմները կը պատրաստուին ըստ պատուիրութեան ամենայն չափերով եւ ձեւերով։ Կղզմներ կը պատրաստուին նաեւ ամենայն տեսակ գրասենեակներու, գանձարանների, դրամատուներու եւ այլ հաստատութիւններու համար։ Կղզմներ կը պատրաստուին նաեւ ամենայն տեսակ գրասենեակներու, գանձարանների, դրամատուներու եւ այլ հաստատութիւններու համար։

Թուղթեր

Ամերիկեան արտադրութեան գրասենեակային եւ տպագրական թուղթեր, ինչպէս՝ գրելու, տպելու, փաթաթելու, ծրարներ, տետրակներ, գրքերու համար կազմեր եւ այլն։ Ամենայն տեսակ գրասենեակային պիտոյքներ։ Ամենայն տեսակ գրասենեակային պիտոյքներ։

ՊԱՏՐԱՍՏԱՆՔ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՍԷՐ ԵՒ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՊԱՏԱՐԱԿ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՊԱՏԱՐԱԿԻ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՐՑ ԱՌԱՋԻՆ.

Ինչպե՞ս է կազմվում Հայկական Սպատարակի զորքը։ Ի՞նչ պայմաններ են պահանջվում զինվորագրվելու համար։ Ինչպե՞ս է կատարվում զորակոչը։ Ինչպե՞ս է կազմակերպված Հայկական Սպատարակի զորքի հրամանատարությունը։ Ինչպե՞ս է կազմակերպված զորքի մատակարարությունը։ Ինչպե՞ս է կազմակերպված զորքի բժշկական մասը։ Ինչպե՞ս է կազմակերպված զորքի ռազմական դատարանը։ Ինչպե՞ս է կազմակերպված զորքի ռազմական ոստիկանությունը։ Ինչպե՞ս է կազմակերպված զորքի ռազմական գրաքննությունը։ Ինչպե՞ս է կազմակերպված զորքի ռազմական գրաքննությունը։

«Մի՞թե ոչ. Ամեն ինչ ընդհակառակն՝ ես ուզում եմ ասել, որ ամեն ինչ ընդհակառակն է։